

Jag har ridit sen jag var 13 år med uppehåll i perioder från ridningen och haft två egna hästar. Alltid har hästar legat mig varmt om hjärtat och efter flera års längtan igen efter en egen häst med mycket sökande på nätet av olika hästraser. Jag har Astma och en kronisk sjukdom som heter ME vilket begränsar mina aktiviteter och möjligheter att träna, styrka och kunna röra mig långa turer i skogen med mina egna ben och drömde om en kompis som kunde vara mina ben. Då hittade jag American Curlyn, de har ett gott lynne, lättränade och väldigt nyfikna av sig. Jag hade turen att hitta min Curly som heter Missouri's Capricorn, kallas Cappi och han fastnade hos mig direkt första gången jag såg honom. Jag hade bestämt mig för att inte ha en fux igen och så blev det världens underbaraste fux igen ☺ Det hängde på ett hår att jag kunde köpa honom, men stugan min blev såld och drömmen blev sann.

Jag lärde känna honom när han var två år och ett år senare blev han min och i sommar ska han fylla sju år. Jag har skyndat långsamt, då han växt mycket och han fått långa vilopausar även när jag haft mina skov. Tack vare Cappi, hans underbara temperament, så har jag kunnat hålla igång en hel del muskler när andra muskler knappt finns kvar och de som säger att hästar och ridning inte är friskvård eller mental hälsa, vad mycket de gått miste om.

Vi rider hela familjen, så min man och jag turas om att rida Cappi och dottern har numera en egen ponny som kallas Vera.

Jag vill alltid mer än min kropp och knopp klarar av, men får så mycket tillbaka i umgänget med Cappi, om så bara en stund i hagen tillsammans och så underbart att vår familj har samma intresse och kan rida ut åtminstone två av oss samtidigt ☺

Med vänliga hälsningar

Eva Karlsson

